

[Johanne Dahlerup-Petersen.]

Bestemmelse kan jeg give min mest uforbeholdne Tilslutning, saa længe vi ikke har en obligatorisk Husgerningsundervisning efter det 16de Aar.

Naar der undertiden, som det ogsaa er sket i Dag, er fremsat Ønske om, at Drengene ligeledes skal deltage i en Skolekøkkenundervisning, maa jeg desangaaende udtale, at selv om det maaske ikke var nogen Skade til, ser jeg ikke Betydeligheden af det, og jeg savner paa ingen Maade en Tilføjelse om en saadan Adgang til Undervisning i Husgerning for vore Drengene, tværtimod.

For Husholdningsseminariernes Vedkommende anser jeg det for vigtigt, at de Regler, som Undervisningsministeren fastsætter for Elever, der ønsker sig optaget paa et Husholdningsseminarium, med Hensyn til deres praktiske Uddannelse i Husgerning gaar ud over de nu bestaaende. Jeg anser det for at være af Betydning for hele Husgerningssagen i vort Land, at Husholdningslærere eller Husholdningskonsulenter, der underviser i de forskellige Grene af Husholdningsundervisningen, forener teoretisk Viden med virkelig praktisk Kunnen. Det er af afgørende Betydning, hvad enten de skal vejlede vore unge Husmødre, eller de skal afslutte Husassistenternes Faguddannelse.

Naar man begynder en Uddannelse paa et Husholdningsseminarium, skal den unge Kvinde efter § 15 kunne dokumentere, at hun har udøvet praktisk Husgerning i et vist Tidsrum. Jeg vil hertil foreslaa: i mindst 2 Aar, og at hun skal have udført husligt Arbejde i forskellige Typer af Hjem, saavel Landbohjem som Middelstandshjem i Byerne, saaledes at hun, naar hun begynder sin Læreruddannelse, staar som den praktisk kunnende og forstaaende. Dette er efter min Mening mere vigtigt end at faa tilføjet et tredie Undervisningsaar til Seminarietiden, saaledes som Husholdningskommissionens Betænkning fremsætter Ønske om. Jeg mener i øvrigt ogsaa, at Alderen for de paagældende burde forhøjes til 21, ja, helst 22 Aar. Husholdningslærerinden vil da være ikke under 24 Aar, naar hun er færdig med sin Uddannelse, og dette vil give en ønskelig Garanti for saavel Modenhed som teoretisk og praktisk Færdighed.

Det er mig en meget stor Glæde at kunne tilsige Lovforslaget Det konservative Folkepartis Støtte til en hurtig og velvillig Gang gennem det høje Ting.

Til sidst maa jeg udtale min Forstaaelse og Beklagelse af de meget vanskelige Kaar, Husholdningsundervisningen i det

hele har at virke under for Tiden, men samtidig maa jeg anerkende den Dygtighed, hvormed det gøres. Den klassiske Vending, som vi saa tit har hørt, at man „tager et Sølvfad“, er afløst af et Klip med Rationeringssaksen. Det er ingen Kunst at lave Mad, naar man har nok at tage af, men saaledes er det ikke mere. Vi maa haabe, at vi stadig har saadanne Forsyninger, at den højtærede Handelsminister i den kommende Vinter og fremover fortsat kan anvise baade Sukker, Smør, Mel og Vaskemidler o. s. v. til Husholdningsskolernes Undervisning. At Tidens Knaphed skaber mange store Vanskeligheder for Husholdningsundervisning, er givet, men den gør ogsaa Husmødrene og Husholdningslærere til Opfindere i deres Køkkener, og det lykønsker jeg dem fortsat til.

Anna Westergaard: Den Lov, som nu foreligger til Behandling, vil byde det huslige Fag to store Fordele, nemlig en Husholdningsskole, der ogsaa skal give Undervisning i almindelige Fag, og en lovformelig Ordning af Husholdningsseminariernes Forhold, altsaa Lærerindeuddannelsen for det huslige Fags Vedkommende. Samtidig vil den stille de Undervisningsanstalter, der beskæftiger sig med det huslige Fag, økonomisk sikrere og give Lærerpersonalet ved disse Anstalter en rimeligere og gunstigere Placering end hidtil. Alt dette betyder en Højnelse af Vurderingen af det huslige Arbejdes Betydning, som man maa hilse med Glæde, og som sandelig har været længe om at manifestere sig i Realiteter trods de ihærdige Anstrengelser, der gennem mange Aar fra forskellige Kvindekredse og fra enkelte Personer har været udfoldet i den Retning.

Jeg vil tillade mig at kaste et kort Blik tilbage over en bestemt Del af denne store Sags Forløb for — og det er en Retfærdighedshandling — at fremhæve, hvad der af Kvindesagen, der saa ofte beskyldes for ikke at have Interesse for det huslige Fag, er gjort for Husgerningssagen.

Det var nemlig Dansk Kvindesamfund, der tog Sagen op og rejste den for første Gang. Dansk Kvindesamfund indsendte i 1886 til Københavns Magistrat et Andragende om Oprettelse af Husgerningsskoler efter Folkeskolens Afslutning. Dette blev ikke bevilget. Det næste Aar søgte Dansk Kvindesamfund Samarbejde med Lærere og Skoleinspektører, og en Lærerinde tilbød uden for Skolen og uden for Skoletiden at undervise i praktisk Husgerning. Dette blev afslaaet. I Dansk Kvindesam-